

ב"ה, גליון עב אלול תשמ"ג

וועד העולמי ללימוד תורה לשמה

ובזכות זה נזכה להגאולה שלימה בקרוב בב"א

מערת אליהו, חיפה, ארץ ישראל

ספר דגל מחנה אפרים פרשת תרומה

וכשלומד תורה לשם הקב"ה והוא לקיים מצותיו ולשמור הלא תעשה ומזכיר אותיות התורה שהן שמותיו של הקב"ה בזה הוא לוקח להקב"ה ממש כנ"ל ושורה עליו השכינה כביכול כמו שכתוב (שמות כ כד) בכל מקום אשר אזכיר את שמי כשיזכיר שם של הקב"ה שהוא התורה הקדושה שכולה שמותיו (עיין בהקדמת רמב"ן על התורה) אז אבא אליך וברכתיך נמצא בעוסקו בלימוד תורה לשמה בזה הוא לוקח להשם כביכול וממשיך עליו השראת השכינה הקדושה

או יאמר ויקחו לי תרומה ופירש רש"י לי לשמי. על דרך הידוע (ברכות) קודשא בריך הוא הוא ושמו אחד לא כבשר ודם כי שמו בפני עצמו והוא בפני עצמו ועיין באור החיים על פסוק (שמות ו ג) ושמי ה' לא נודעתי להם וכן שמעתי מן א"ז זללה"ה בשם החכם בעל חובות הלבבות וצוה בתוכם ממש אך איך אפשר ליקח הקב"ה כביכול שישרה אצל האדם והיינו על ידי התורה שהיא שמותיו של הקב"ה והוא הקב"ה ממש כנ"ל שהוא ושמו אחד וגם בזוהר הקדוש (ח"ג עג:) איתא קודשא בריך הוא ואורייתא כולה חד וכשלומד תורה לשם הקב"ה והוא לקיים מצותיו ולשמור הלא תעשה ומזכיר אותיות התורה שהן שמותיו של הקב"ה בזה הוא לוקח להקב"ה ממש כנ"ל ושורה עליו השכינה כביכול כמו שכתוב (שמות כ כד) בכל מקום אשר אזכיר את שמי כשיזכיר שם של הקב"ה

שהוא התורה הקדושה שכולה שמותיו (עין בהקדמת רמב"ן על התורה) אז אבא אליך וברכתיך נמצא בעוסקו בלימוד תורה לשמה בזה הוא לוקח להשם כביכול וממשיך עליו השראת השכינה הקדושה וזה יש לומר שמרומז בפסוק ויקחו לי היינו שיקחו שמי וממילא יהיו לוקחים אותי כי אני ושמי אחד והיכן הוא והיכן שמו תרומה היינו תורה מ' היינו על ידי התורה כי התורה הוא שמי ממש ואיזה ללמוד ולעשות ולקיים וזהו מרומז תורה מ' היינו כי התורה ניתנה במ' יום כדי יצירת הולד (עין סנהדרין כב.) כמו הולד נצטייר כל אבריו וגידיו במ' יום וכן התורה הקדושה שהיא שמו של הקב"ה כנ"ל יש בה רמ"ח ושס"ה המצטיירים בה במ' יום ולזה נצטיירו במ' יום דוקא כנגד יצירת האדם שעל ידי האדם הנוצר בארבעים יום מצטיירים מצות התורה בקיום מצותיה ושמירת הלא תעשה או הלומד על מנת לקיימה והבן. עוד אבאר בזה לפי עניות דעתי מה שנשאלתי מאחי הרב החסיד המפורסם מו"ה ברוך נ"י מה זה אשר דרשו חז"ל על תיבת תרומה תורה מ' ויש לומר בזה כי זה גלוי לכל בעלי הדעת ששורש נשמת ישראל הם בתורה רמ"ח מצות עשה ושס"ה מצות לא תעשה (איוב יט כו) ומבשרי אחזה אלוה כי אדם נוצר ונברא בארבעים יום בכל פרטי אבריו וגידיו כי קודם ארבעים יום יוכל להפוך מזכר לנקבה ומנקבה לזכר ואחר ארבעים יום אי אפשר עוד להשתנות כי בארבעים יום נצטייר כל אבר ואבר עד שניכר בין דכר לנוקבא ואין להשיב הגם כי זה צריך גם כן להבין מפני מה דוקא בארבעים יום לא פחות ולא יותר אך אחר העיון בתיקונים ואחר האיר ה' עינינו למי שיחפוץ לרחמו אפשר זה להבין אך אין אנו עתה בביאור זה על כל פנים עיקר הצטיירות האדם הוא בארבעים יום לכל אבר פרטי ולכל גיד פרטי ושורש שורשו הוא התורה כי הוא האדם הגדול אשר ממנו נתהווה כל העולמות וכל הנבראים בשביל ישראל הנקראים אדם בודאי אין בפרט אלא מה שבכלל שהתורה גם כן נצטיירה ברמ"ח מצות עשה ושס"ה מצות לא תעשה בכל פרטיהם בארבעים יום כי היה התורה מתחלה בצירופים קדושים אחרים כמבואר לבעלי הדעת ואחרי זה נצטרפו כל אחד לפי צירופו הטהור והבן זה כי לא יכולתי להאריך:

(המשך אי"ה בגליון הבא)